

REVOLUSJONENS RØST

Nr. 3 - torsdag 30/7-70 Pris kr. 0.50

SITATSTUDIENE I DAG:

Studiene er ment å gå på problemet vi har med på den ene siden at vi har masse viktige politiske spørsmål vi vil ta opp, spørre om, stoff vi vil forberede, fordøye osv. og på den andre siden at dagen er begrensa, at vi må spise, sove, slappe litt av. Dette gjelder både gruppenes arbeid, og plenum. Hvordan skal vi løse dette problemet slik at vi får størst mulig utbytte?

Sitat fra formann Mao:

"Hærførerne kan ikke vinne noen seier hvis de beveger seg utenfor de rammer som de objektive vilkår setter, derimot kan og må de energisk ta sikte på å vinne seier innenfor ramma av disse vilkåra. Den arena som en hærførers virksomhet utfolder seg på, må bygges på det som de objektive betingelser tillater, men på denne skueplassen kan han sette i scene en rekke fargerike, imponerende og storslagne stykker."

LEDER

Vi har lansert ei ny linje på denne leiren. Under hovedparolen "Bruk masselinja som rettesnor for alt arbeid!" har også arbeidet på leiren tatt utgangspunkt i å mobilisere massene til kritikk av forbundet. Dette har i hovedsak gitt svært mange gode resultater. Folk har kommet fram med saker de tidligere har brent inne med, abstrakte debatter er blitt avløst av konkrete forslag til forbedringer. Dette gir kjøtt og blod til forbundets politiske linje. Man, kamrater, vi kan ikke bruke denne leiren til utelukkende å peke på enkeltstående feil. Slikt gjør oss bare forvirra! Vi ser eksempler på at noen grupper har fått vansker med å oppsummere diskusjonene sine - kritikken blir hengende i løse lufta. Allment har det utvikla seg en litt uheldig stil i retning av ensidighet i kritikken. Særlig er dette båret fram av endel innlegg i plenumsdebatten. Dette er forståelig ut fra den store vekten vi har tillagt kritikken på denne leiren! Men det er nå på tide at disse kameratene forstår nødvendigheten av å trenge ned i dybden, konsentrere seg om de viktigste sakene, ikke flakse hit og dit! Vi må anstrenge oss for å oppnå konkrete resultater på enkelte områder, gjøre kritikken målretta.

Det som først og fremst hindrer oss i dette, er at noen kamerater har utvikla tendensen til kritisisme. De legger hovedvekten på å "finne feil", uansett hvilket område de taler om, de er blinde for framgangen og snakker bare om alt som er negativt! De sprer svartsyn. Dette kan bare resultere i mismot og forvirring, særlig blant uerfarne folk. "Å betrakte alt som positivt betyr at man bare ser det gode og ikke det dårlige, at man bare tåler ros og ikke kritikk. Å snakke som om at vårt arbeid er godt på alle vis, er ikke i oserensstemmelse med det faktiske forhold." (Mao Tsetung.)

Oppgaven på nåværende tidspunkt må derfor bli å konsolidere den rike utviklinga av demokratiet - og samtidig knuse alle ultrademokratiske tendenser. - Dette kan bare skje gjennom kritikk som tar sikte på å styrke enheten og styrke ledeslen.

SAMMENDRAG OG REFERAT AV KAMERAT SIGURD A S INNLEDNING OMPROPAGANDAEN OG AGITASJONENHva vi må lære av EEC-debatten:

Som flere av veggavisene her på leiren viser, er et av de viktigste framstøta mot det norske folkets levevilkår forsøkene på å få Norge med i EEC.

Den marxist-leninistiske propagandaen og agitasjonen har ikke tilstrekkelig tatt opp dette og kjempa mot det. Resultatet er at den progressive delen av arbeiderklassen blir overlatt til den borgerlige indoktrineringa. Bl.a. har "Friheten" tatt opp spørsmålet om EEC og ført ut den nasjonale fana istedetfor arbeiderklassens fane. Fordi m-l pressa ikke sjøl har tatt opp spørsmålet har m.a.o. slike revisjonistiske ideer fått innpass. På denne måten tjener vi indirekte klassefienden.

"En løpeseddel må nå ut med en gang" mener mange. Men før vi kan gjøre dette må vi studere spørsmålet rundt EEC grundig. For-sømmer vi dette blir vi avslørt som uvitende i diskusjonene som løpeseddelarbeidet vil føre med seg. Massene vil da få mistillit til vår bevegelse og våre kadre. Vi må først henvende oss til de forholdsvis få, for å ha grunnlag for å henvende oss videre til de mange. Hovedprinsippet må være også her å tillempe masselinja på propagandaen og agitasjonen.

Utviklinga av propaganda/agitasjonsarbeidet i SUF(m-l):

Hvorfor driver vi propaganda? Vi driver propaganda for å bygge det kommunistiske partiet som på lang sikt skal lede folkets kamp fram til revolusjonen og på kortere sikt skal lede kampen mot f.eks. EEC.

Hvor langt er vi kommet i vår propaganda og agitasjon? Vi har hatt stor framgang med studiene. De feila vi har oppsummert bunner alle i brudd på masselinja.

La oss se på den positive utviklinga: Det eneste vi greidde ved lønnsoppgjøret i 1968 var en løpeseddel i januar og et flak foran Jern-og Metallarbeiderforbundets avstemming. "Klassekampen" kom ikke ut. SUF(m-l) hadde ikke noe skoleblad på den tida. Da studentbladet "Oppbrudd" kom ut høsten 1968 var det mer interessert i at "Pax" ikke var så "kontinentale" i sitt boksalg som de tyske forlaga, enn studentenes kår og interessekamp. Idag derimot: "Klassekampen" har på det siste året økt fra 3500 eks. til 12000 eks. Ifjor solgte vi 3000 eks. av l.mai nummeret, i år dobla vi til 18000 eks. Vi har i løpet av de siste par åra nesten nådd fram til alle arbeiderhjem med brosjyrer mot rasjonalisering, moms og elendige lønnsoppgjør.

Prop/agit'en: et våpen i arbeidsfolks hender

Vi har mange eksempler på at vår propaganda og agitasjon er anvendt av arbeidere: Rasjonaliseringsbrosjyra blei i flere tilfelle brukt direkte i forhandlingene med bedriftsledelsen.

I Moelv ved Hamar hvor det ikke finnes noen m-l'ere, gikk et arbeidertog på 800 personer med paroler som direkte var henta fra momsbrosjyra.

Måten streikekampene både i Sauda og ved Nordgass blei organisert på, hadde store fellestrekk med artikkelen i KK om "Strasbourgertesene".

Borgerskapet har forstått dette og blitt redde!, sml: hetsen mot SUF(m-l)'s økonomi.

Hvordan kan vi drive prop/agit-arbeidet videre framover?

Hvilke muligheter har vi til å utvide? Er 18000 eks. av "Klassekampen" mye når f.eks. "Aftenposten" gir ut 160 000 eks. hver dag? Vi kan sjølsagt ikke greie å gjøre det borgerskapet har brukt 100 år på, i løpet av én dag. I tillegg må vi gjøre alt arbeidet sjøl. Skal vi fortsette å føre arbeidet framover, må vi klare å trekke med sympatisørene. Vi kan bare løse dette problemet ved å bli flere.

Konkrete forslag.

Viktigst idag. Vi veit for lite om hvordan vår prop/agit virker. Løser vi ikke dette spørsmålet, blir vi som en folketaler uten øyne og ører. Vi ser ikke hvordan tilhørerne reagerer, vi hører ikke om det er applaus, likegyldighet eller piping. Når vi ikke idag har nok kontakt med folk, er dette vår egen feil og ikke folks.

Hva vi kan gjøre:

- Vi kan trekke sympatisørene aktivt med i diskusjoner, salg av KK og utdeling av løpesedler.
 - Vi kan danne spesielle grupper på skoler el.l. som diskuterer artikler som går spesielt på deres egen situasjon.
 - Vi kan invitere faste KK-kjøpere til diskusjonsmøter osv. I distriktene rundt London blir eksemplervis faste kjøpere av arbeideravisa "The Worker" invitert til å diskutere og kritisere avisa. Og de kommer!
 - Vi må få folk til å skrive i KK. Bare om KK har brei kontakt med arbeidsfolk som de skriver for, kan den bli deres egen avis. Hvordan skal KK kunne oppsummere massenes meninger uten at den virkelig kjenner massenes meninger?
- Sjølkritikk: Redaksjonen har vært for red for å bryte perfektionismen, ikke trodd at alt massene ville skrive, var viktig, at massevis av leserinnlegg ikke ville passe inn i det "fine" opplegget osv.
- Skal vi løse dette, må selgernes kontakt med arbeiderne bedres. Selgerne må stimulere kjøperne til sjøl å skrive.

M-l-bevegelsens kadre og deres ansvar i prop/agit-arbeidet.

Det er m-l-kadrens ansvar å samle inn massenes meninger, systematisere dem, skille det vesentlige ut fra det uvesentlige, og kjøre det ut igjen til massene. Skal vi greie det, må vi drive grundige undersøkelser og samvittighetsfullt oppsummere dem. Skal disse oppsummeringene bli utført av alle kadrene og på et høyt nivå, må vi legge vinn på de felles studiene.

Feil vi ofte gjør i propaganda og agitasjon.

- Sekterisk språk: Mange har utvikla en egen SUF-stil med overdrevent radikaliseret språk. Karakteristisk er også Solkom-stilen: "Store seire...", "Mange og store framskritt...", "alltid framgang...", "Dette viser at..." osv. og "Oppbrudd"-stilen: "Militant kamp", "Monopolkapitalens nye framstøt mot studentenes levevilkår...", "kamp....kamp..." Denne stilen har en tendens til ensidig å komme med allmenne sjabloner. Det ser ut som om alle innlegga er gjort over samme lest.

Hver artikkel behøver sjølsagt ikke ta opp helheten, artiklene skal derimot utfylle hverandre på en slik måte at de tilsammen i en avis danner helheten.

- Feilaktig innstilling til skrivearbeidet: Enkelte kamerater bruker mer energi på å stille seg sjøl og se seg sjøl i speilet, enn de gjør når de skriver artikler som angår tusenvis av lesere.

Forts. etter veggavis.

SAMMENFATNING AV PLENUMSDISKUSJONEN

1. Hvordan knytte nye kontakter?

Når vi selger KK må vi legge vekt på å få en krets av faste kjøpere, som vi anstrenger oss for å komme i kontakt med. Dristighet er nødvendig for å komme inn på disse folka. Det viktigste i samtaler er ikke med en gang å avvise gale ideer - det er oftest klokere å ta utgangspunkt i spørsmål man er enige om, for å bygge videre på disse.

For å gjøre det lettere for KK-kjøpere å komme i kontakt med oss, kan det være en lur ide å ha notiser i KK som forteller at vi gjerne vil ha kontakt med dem. Dette er en god ide - vi kan også trekke konkrete erfaringer fra salget inn i artikler i avisa.

Når disse kontaktene først er knyttet, må vi gå igang med å utvikle dem. Vi må ta personlig kontakter for å få venner av forbundet aktivt med i arbeidet. Vi må engasjere disse i praktisk arbeid som f.eks. innsamlinger, samtidig som de får lov til å være med å utarbeide konkret stoff.

For både å få gjort linja kjent for våre venner og å få korrigeringer på den, er det bra å lage møter for progressive kamerater. Vi må være åpne overfor våre venner, og la disse være med å utforme vår linje.

2. Hvordan trekke folk aktivt med i KK-arbeidet?

KK må kjøre sterkere på de konkrete forhold på arbeidsplassen og skoler og sette dem i politisk sammenheng. En kamerat mente at mange gode saker ikke blir brukt. Eksempel: Fascistiske avstraffelser i skolen, med stengning av dassene og avstraffelse av elever i 30 kuldegrader.

Klipp og brev spalten må styrkes, noen oppfatter den som arbeidernes sandpåstrøing. Parolen om å gå til Dagbladet gir det falske inntrykk at Dagbladet er massenes organ. Parolen mot kontorsjef-utsegner må bli: "Gir du deg ikke nå, går vi til KK!"

Massene må inn i avisa. Selgerene må gå til kjøperene for å få dem til å skrive i avisa. Det nytter ikke hvis vi ikke prøver. Vi er sjølv en del av massene, vi må trekke med oss arbeidskamerater og skrive artikler fra jobben. Intervjuer kan brukes mer. KK må tydelig gjøre det klart at det går an å skrive i avisa.

M-l pressa skal avspeile det beste av massenes ideer og kamp forma i den marxistisk-leninistiske teorien. Skal vi nå dette målet må alle kameratene på sommerleiren gjøre sitt. Studenter, arbeidere og skoleelever må knytte seg til KK.

3. Hvorfor vi må vekk fra sjablongmessig skriving

Viktig at kritikken løper ut av en helhetsvurdering. Den går i hovedsak på to plan, intellektuelt og sekterisk grautprat og ultraradikalt språkbruk.

Språket må gjøres enkelt. Vi må skjære vekk fremmedord og tekniske uttrykk, som sier lite eller ikke noe i det hele tatt til massene. Utstrakt bruk av forkortelser og sjargonger i de forskjellige frontaviser og i KK kan bare innvidede Oslo-folk få noe ut av. Sol.kom. og FNL gruppene har fått sin litt "heroiske" stil og studentpressa har kjørt sterkt på "kamp" i vår. Studentpressa var før prega av fagkritikk med en sterkt akademisk stil, men har seinere utvikla seg positivt til studentenes interessekamp.

Bruk av forkortelser i pressa blei sterkt kritisert. Tyding av ~~fx~~ FSF, KU, PRV, SIPO o.l står ikk klart for massen. Vi må forklare konkret hva vi mener, og ikke lage gjettelek for leserne. Tingene må kalles for hva de er. En spåde er en

VEGGAVISENE

M-L-pressa - kvinnespørsmålet

KK-redaktøren skriver at artikler om kvinnespørsmålet er forsømt i M-L-pressa blant anna p.g.a. at linja i dette spørsmålet ikke er avklart. Kvinner oppfordres til å sende inn bidrag til KK-redaksjonen.

KK-kritikk

Kamerat 4403 har eksempler på omskrivelser som ikke sier noe uten en nærmere forklaring: Eks. "NKP's Lio Shao Shi", "SF's Mikojan". BL peiker på to konkrete slurvefeil som går på navnet til sjefen til Green Berets-selskapet i Norge, samt tittelen på en anna film. Gruppe 10 har eksempler som RTL, VPK, KNUAN, Symp, pol.øk.

Om økonomien

Siden det politiske arbeidet for M-L-rørsle er avhengig av sjølbearbeidingslinja i økonomien, er den økonomiske side av arbeidet svært viktig. Forslag for å bedre økonomien: Innsamling på leiren, og 2302 oppfordrer leirledelsen til å ta et slikt initiativ. 3703 har forslag som støtteringer for medlemmer og symp., blodgiveraksjoner, en viss del av ukelønna, salg av mineralvann på møter samt kollekt.

Pionerbevegelsen

QUEMAL's veggavis om en pionerorganisasjon i Norge er blitt fulgt opp ved at 6 unge leirdeltakere har danna ei pionergruppe. De driver sitatstudier og synger revolusjonære sanger og foreslår leirbål med sanger for alle.

Masselinje/Frontstudier

Kamerat 4404 har gått gjennom denne sirkelen, men undres over at lærdommen som sirkelen viser til, i liten grad blir praktisert i SUF(m-l). Det blir peikt på at prioriteringa av frontarbeidet er for lav og at dette må rettes på.

Anti-NATO-arbeid

Kamerater med praksis fra dette arbeidet oppfordres til å utveksle erfaringer på møte fredag kl. 11. Se plakat på innsida av døra til Mölla.

Aksjon på USA-ambassaden

Kamerat 4002 skriver at aksjonen på USA-ambassaden har gitt det borgerlige propagandaapparat en anledning til å øke hetsen mot de progressive. Nære venner har tatt avstand fra aksjonen og 4002 mener at aksjonen "blei laga" for massene "krevde aksjon".

Klikkvesen på Fyrstikk

Gruppe 26 skrev at det på Fyrstikk har utvikla seg et særegent miljø blandt de som har arbeidd der i lengre tid. Miljøet blir kritisert som "ukameratslig" og "småhetsende", og denne borgerlige stilen har fått innflytelse blant mange kamerater. Alle kamerater har kollektivt ansvar for å kritisere feil for å rydde slike av veien.

USSR/USA-imperialistene

Samarbeidet mellom USA/USSR avsløres igjen ved utviklinga i Midt-Østen. USA's såkalte fredsplan er blitt akseptert av Kreml-lederne og Nasser. Dette har de progressive geriljalederne som står i spissen for det palestinske folks frigjøring avvist. Nasser har svart etter avtalt spill i Moskva og forbudt geriljaens radiosender i Egypt. Kamerateat 3003 peker på at det palestinske og arabiske folk stadig mer vender seg til sine virkelige venner, Folkes Kina, som aktivt støtter dem i kampen.

Motsigelsen Arbeidere/Studenter

I arbeiderklassen finns det ei velbegrunna mistru mot studenter og akademikere. Kamerateat 2202 skriver at på bedriftene blir ofte storparten av løpesedler kasta ved første øyekast, fulgt av uttrykk som "Disse fordømte studentene som drar seg hele dagen eller driver som yrkesprotestanter". Det er mange steder dårlig kontakt mellom ML'ere på arbeidsplassen og de som deler ut løpesedlene. Det er viktig at M-L-prensa skriver artikler om denne motsigelsen og at spørsmålet blir diskutert på leiren.

Forts. fra:

Sammendrag og referat av kamerat Sigurd Allerns innledning om propagandaen og agitasjonen.

Vi må:

- Studere enhetlig
- gå ut til massene for å systematisere og generalisere deres ideer
- drive prop/agit. ikke bare når vi selger KK eller deler ut løpesedler, men overalt og til enhver tid når vi er sammen med andre

"For å kunne styrte en politisk makt er det først og fremst alltid nødvendig å skape en folkeopinion, og utføre arbeid på det ideologiske området. Dette gjelder både for den revolusjonære klasse og den kontrarevolusjonære klassen."